Lag

om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras sjövägen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om skyldighet att rapportera om mottagande av last som innehåller farliga och skadliga ämnen som transporteras sjövägen samt bestämmelser om den behöriga myndigheten.

2 §

I denna lag avses med

1) *farliga och skadliga ämnen*

a) oljor som transporteras i bulk och som avses i regel I i bilaga I till protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan *MARPOL 73/78-konventionen*,

b) skadliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som avses i regel 1.10 i bilaga II till MARPOL 73/78-konventionen samt ämnen och blandningar som provisoriskt bedömts falla under föroreningskategori X, Y eller Z enligt regel 6.3 i den bilagan,

c) farliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som avses i kapitel 17 i Internationella sjöfartsorganisationens, nedan *IMO*, internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar farliga kemikalier i bulk (IBC-koden) samt farliga produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,

d) gaser i vätskeform som avses i kapitel 19 i IMO:s internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar gas i vätskeform i bulk (IGC-koden) samt sådana produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,

e) flytande ämnen som transporteras i bulk med en flampunkt som inte överstiger 60 grader Celsius mätt med prov i slutet kärl,

f) fasta ämnen som transporteras i bulk som har sådana skadliga kemiska verkningar som avses i IMO:s internationella sjökod för fasta bulklaster (IMSBC-koden) i den utsträckning som dessa ämnen, om de i stället transporterats i förpackad form, hade omfattats av bestämmelserna i IMO:s internationella sjökod för farligt gods (IMDG-koden) i den lydelse som gällde 1996, och

g) lastrester från tidigare bulktransporter av ämnen som anges i underpunkterna a—c och e—g,

2) *mottagare* den person som fysiskt sett tar emot avgiftspliktig last som lossas i en finsk hamn eller terminal, om inte något annat följer av 3 §,

3) *avgiftspliktig last* farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk till sjöss som last till en hamn eller terminal på Finlands territorium och som lossas i Finland,

4) *HNS-konventionen* 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/),

5) *HNS-fonden* den internationella fonden för farliga och skadliga ämnen som avses i artikel 13 i HNS-konventionen,

6) *terminal* varje plats för lagring av farliga och skadliga ämnen som mottagits efter sjötransport, inklusive en icke-landbaserad anläggning som genom rörledning eller på annat sätt är förenad med en sådan plats.

3 §

Om mottagaren vid mottagande av last företräder en person som omfattas av behörigheten för en fördragsslutande stat som tillrätt HNS-konventionen, ska uppdragsgivaren anses som mottagare av lasten. Uppdragsgivaren anses dock som mottagare endast om företrädaren har lämnat information om uppdragsgivarens identitet till HNS-fonden eller, innan HNS-konventionen har trätt i kraft i Finland, till Finlands miljöcentral.

Företrädaren ska sända den i 1 mom. avsedda information som denne sänt till HNS-fonden för kännedom till Finlands miljöcentral.

Närmare bestämmelser om hur den information som avses i denna paragraf ska lämnas till HNS-fonden och till Finlands miljöcentral får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Mottagare som tar emot en avgiftspliktig last i Finland ska före utgången av februari varje år lämna Finlands miljöcentral uppgifter om mängder av mottagen avgiftspliktig last under det föregående kalenderåret, om personen i fråga under det aktuella kalenderåret har tagit emot

a) mer än 150 000 ton sådan olja som avses i artikel 1.3 i 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, som den lyder ändrad genom 1992 års protokoll (FördrS 42/1996), och för vilken mottagaren är skyldig att betala avgift till den internationella oljeskadefonden enligt artikel 10 i den konventionen,

b) mer än 17 000 ton andra än i a-punkten avsedda oljor som transporteras i bulk och som avses i bihang I till bilaga I till MARPOL 73/78-konventionen,

c) mer än 17 000 ton gasol (LPG), eller

d) mer än 17 000 ton i 2 § 1 punkten avsedda farliga och skadliga ämnen, med undantag av flytande naturgas (LNG) och de ämnen som avses i a—c punkten i detta moment.

Rapporteringsskyldigheten enligt 1 mom. gäller även en mottagare som har tagit emot en avgiftspliktig last med flytande naturgas (LNG). Om mottagaren dock med en person som har äganderätten till en sådan last omedelbart före lasten lossas ingått avtal om att lastägaren svarar för avgifterna till HNS-fonden och Finlands miljöcentral har underrättats om avtalet, har lastägaren rapporteringsskyldighet. Mottagaren har emellertid även i det fallet rapporteringsskyldighet, om lastägaren inte rapporterar.

En avgiftspliktig last som under transporten från den ursprungliga lastningshamnen eller lastningsterminalen till destinationshamnen eller destinationsterminalen överförs från fartyget direkt eller via hamnen eller terminalen till ett annat fartyg anses ha blivit mottagen i Finland endast om den slutliga destinationshamnen eller destinationsterminalen finns i Finland.

Finlands miljöcentral ska skicka de uppgifter som avses i denna paragraf till HNS-fondens direktör i enlighet med artikel 21.2 i HNS-konventionen och till generalsekreteraren för Internationella sjöfartsorganisationen i enlighet med artikel 45 i HNS-konventionen.

Närmare bestämmelser om hur de uppgifter som avses i denna paragraf ska lämnas till Finlands miljöcentral får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Den skyldighet som anges i 4 § tillämpas också på mottagare som under kalenderåret tagit emot högst i 4 § föreskrivna mängder avgiftspliktig last, om mängden på den last som personen i fråga tagit emot sammanräknat med den mängd last som ett bolag som hör till samma koncern under samma kalenderår tagit emot överstiger den angivna mängden.

6 §

Trots sekretessbestämmelserna i tullagen (304/2016) får tullmyndigheten till Finlands miljöcentral för skötseln av i denna lag föreskrivna uppgifter lämna ut nödvändiga uppgifter om avgiftspliktig last och mottagare.

7 §

Om en mottagare försummar rapporteringsskyldigheten enligt 4 §, kan Finlands miljöcentral ålägga mottagaren att lämna uppgifterna inom en viss tid och förena åläggandet med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

Om mottagaren trots att ett vite har dömts ut inte inom utsatt tid fullgör sin rapporteringsskyldighet, har Finlands miljöcentral rätt att genom uppskattning fastställa mängden avgiftspliktig last som mottagaren i fråga tagit emot för att kunna fullgöra sin skyldighet enligt 4 § 4 mom.

8 §

Ändring i beslut som Finlands miljöcentral har meddelat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

Helsingfors den 19 december 2019

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Timo Harakka